

BARTOŠ Vladimír

(26. 7. 1916, Velký Polom - 9.11.1994, Radvanice))

Po měšťance absolvoval dvouletou obchodní školu (1932), poté byl delší dobu bez zaměstnání a nakonec našel uplatnění jako hutník v železárnách ve Vítkovicích. Před r. 1939 se angažoval v sociální demokracii, za okupace se sblížil s ilegálním komunistickým hnutím; v l. 1941-42 byl vězněn nacisty. Hned po osvobození vstoupil do KSČ a brzy začal pracovat v partajním aparátu. Od r. 1948 stál v čele OV KSČ v Bílovci, r. 1949 absolvoval jednoroční politickou školu ÚV KSČ a poté působil jako zástupce vedoucího tajemníka KV KSČ v Karlových Varech. Po pádu R. Slánského se musel spokojit s funkcí jeřábníka ve VŽKG v Ostravě, již v l. 1954-60 však byl opět vedoucím tajemníkem OV KSČ v Ostravě-Vítkově; od 1. 2. 1960 pak odtud přešel do diplomacie. Začínal jako referent na odboru lidových demokracií (2. TO), od února 1962 do prosince 1966 byl přidělen jako rada (a zástupce velvyslance) na ambasádu do Varšavy, kde měl mj. na starosti styky KSČ s vedením PSDS. Po návratu pracoval opět v 2. TO, později byl jmenován vedoucím jugoslávské skupiny (oddělení), vyslání ve funkci GK do Záhřebu však nebylo realizováno. V období 1968-69 osvědčil „správné“ postoje a od února 1971 působil jako velvyslanec v **Mongolsku**. Jeho misi zkomplikovalo odvolání většiny jeho podřízených, přesto vyslanectví v Ulánbátaru vedl až do října 1976. V prosinci t. r. pak odešel do důchodu.

Jindřich DEJMEK, *Diplomacie Československa, Díl II. Biografický slovník československých diplomatů (1918-1992)*. Praha 2013, s. 278

[BARTOŠ Vladimír | Ministerstvo zahraničních věcí České republiky \(mzv.cz\)](https://mzv.cz)